

den gamle realrenteafgiftsbeskatning, ikke er løst; det er skudt ud.

Så foreslår regeringen, at arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, altså det, jeg så vil kalde de rene fagforeningspensionskasser, kan, hvis de opfylder nogle bestemte betingelser, blive fritaget for selskabsskat, så de får mulighed for at opbygge en kapital for at kunne overholde solvenskravene.

Det lyder jo umiddelbart meget sympatisk. Men jeg mener, det vil komme til at betyde en konkurrenceforvridning i forhold til de arbejdsmarkedsfinansordninger, som ligger i de store selskaber, eventuelt med et delt ejerskab.

Det problem mener jeg kan løses med en sikringsfundsmodel. Jeg mener ikke, der er rimeligt, at man straffer pensionskasser, som med rettidig omhu har lagt penge til side, mens nogle pensionskasser med tvivlsomme investeringer, bl.a. i sommerparker, som har skallet og valtet med medlemmernes penge, nu får en skattelettelse eller en hjælpende hånd; det kan vist ikke være meningen.

Og så synes vi i Venstre, at pensionsopsparerne bliver bondefanget. Nu har skiftende regeringer over en lang periode gjort alt for at få folk til at spare op til pension, og nu ligger der så flere hundrede milliarder kroner i pensionsformuer, og det kan den socialdemokratiske regering så ikke rigtig modstå. Først fik vi pinsepakken, og nu får vi det her lille tillæg, som måske på sigt kan vise sig at blive et guldæg.

Pia Larsen (V):

I fortsættelse af fru Mariann Fischer Boels tale her for et øjeblik siden skal jeg beklage, at dette her er en pakke, som ifølge regeringen ikke kan skilles ad, og at Venstre derfor ikke kan stemme for.

Vi læste ellers med interesse regeringens forslag om at oprette nogle innovationsforeninger, som skulle være med til at skaffe risikovillig kapital til små og mellemstore virksomheder.

Det andet forslag, L 77, om at forhøje aktieloftet synes vi da også vi gerne ville have set positivt på. Men af de årsager, som fru Mariann Fischer Boel nævnte før, må Venstre desværre tage afstand.

Vi synes, det er ærgerligt, at regeringen åbenbart har fundet det bekvemt at følge venstrefløjens ønske om en øget beskatning af pensionsafkastet; ellers ville vi meget gerne have drøftet mulighederne i både L 76 og L 77.

Derfor skal jeg også slutte med at sige, at regeringen skal være meget velkommen til at fortryde denne her pakkeløsning, som ikke kan skilles ad. Hvis man ønskede at dele den og fralidt ønsket om at komme med øgede beskatningskrav, ville vi meget gerne gå konstruktivt ind i en drøftelse om både at fremskaffe risikovillig kapital til de små og mellemstore virksomheder og også til en forhøjelse af aktieloftet, men som det ser ud nu, så må vi sige nej til pakken.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Ja, det er nærmest til Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, som omtalte, at rentegaranti-problematikken blot var udskudt, og at problemerne kunne opstå i forbindelse med kraftigt faldende renter i forhold til det, vi nu kender.

Nu var der selvfølgelig en del teknik i fru Fischer Boels beregninger dér, men jeg vil gerne høre, hvordan vi egentlig fra vores side ville kunne ændre det, hvis rentesatsen faldt til under 4,5 pct. herhjemme, uagtet vi så havde afgiftssatser på 5,15 eller for den sags skyld på 0.

Det andet spørgsmål, som jeg gerne ville bede fru Fischer Boel svare på, er: Er det ikke sådan, at det stadig væk vil være attraktivt for ATP, LD, PFA og mange andre pensionsforsikringskasser og pensionskasser med den forhøjede procent på 70 at investere i aktier, og mon ikke der kan laves nogle fornuftige beregninger, når man udnytter dette loft på de 70 pct. i aktier og 30 pct. i obligationer, men selvfølgelig med den usikkerhed, der altid vil ligge på aktiesiden? Der er jo ingen garanti for, at aktierne vil give så store udbytter, som de har gjort de sidste 4-5 år.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nej, der er ikke garanti for noget som helst, må jeg sige til hr. Frode Sørensen, og det var også derfor, jeg sagde, at man skulle kigge på investeringerne over en lang årrække; det mener jeg i realiteten man bør gøre. Hvis vi kun kiggede på de sidste 5 år, så ville de tal, som vi kunne fremlægge på effekten af det her forslag, være astronomisk høje. Altså den gevinst, som staten ville få på en forhøjet aktieafgift, ville være astronomisk høj, hvis vi tog udgangspunkt i de sidste 5 år.

Derfor valgte jeg at gå tilbage, vi kunne gå helt tilbage til 1922, og så konstatere, at investeringer i aktier i den periode frem til i dag har vist sig at give et afkast fire gange så højt, som